

GRAND SLAM INVITATIONAL

12-15/9 2005, PRESTWICK SCOTLAND

- The gathering in the heather

En reseberättelse under fyra dagar som utöver det som berättas innehöll så oändligt mycket mer av dramatik, glädje och kamratskap.

Väl bekomme!

Den första tävlingen under namnet Grand Slam Invitational har nu genomförts på ett mycket framgångsrikt sätt, åtminstone sett till själva arrangemanget. Då det gäller det rent spelmässiga finns säkert en hel del övrigt att önska för de flesta som deltog. Mer om detta senare.

Vi var elva förväntansfulla -stiftarbröder i Grand Slam och så kallade inbjudna goda kamrater- som anträdde resan via Skavsta i Nyköping till Prestwick. Tyvärr kunde inte Boris Lundin ansluta av olika orsaker men han fanns hela tiden i våra tankar under resan, tävlandet och i den ack så nödvändiga avkopplingen på diverse för denna aktivitet lämpliga lokaler.

Ankomsten till Skottland och vårt hotell i Ayr, Station Hotel, skedde vid midnatt och efter ett litet taktiksnack kom vi snart i säng. Det gällde att ladda ordentligt. Vilket en del gjorde mer eller mindre seriöst redan vid frukostbordet, här gällde "Full Scottish Breakfast".

Tävlingen över 4 dagar omfattade såväl en individuell tävling som lagtävling. Den individuella tävlingen spelades som slag-tävling utan hcp. Lagtävlingen spelades som poängbogey där de tre bästa resultaten per dag i respektive lag skulle räknas.

I lagtävlingen ställde de tre stiftarbröderna Gert, Guy och Per var sitt lag på fötterna.

Robert Norin den fjärde av stiftarbröderna hade förhinder vilket gjorde att lagtävlingen bara kom att omfatta tre lag.

Spelet kan börja!

Dag ett.

Första banan, Kilmarnock Barassie, mötte sällskapet med strålande väder och vänligt mottagande. Det rådde inget tvivel om att samtliga spelare otåligt väntade på att få ta sig an uppgiften. En del svärmade kring shopen -för att skaffa sig de fördelar som den nu kunde erbjuda-, andra puttade frenetiskt på övningsgreenen, några sprang nervöst till omklädningsrummet eller som en och annan, bara stod där med tom blick riktad mot horisonten.

Först ut var en treboll med Per, Poppo och Anders. Med glada tillrop kom de lyckligen i väg och kom inte att synas av mer den rundan mycket mindre störa oss andra.

I den andra bollen med Björn, Bertil, Gert och Peter gjorde Björn ett utslag som fick oss kvarvarande att låta hoppet fara då det gällde den individuella tävlingen Ingen hade väl sett maken till lång- och rakhet. Att detta

Guy redogör för avgifter

skulle hålla i sig för resten av tävlingen var det ingen som tvivlade på då. Men som den välunderrättade skribent den under-tecknade nu är, kan jag redan nu lugna läsekretsen med att säga att det gjorde det då rakt inte.

Det var först då den sista bollen med Guy, Weith, Håkan och Mikael gick ut som tävlingen fick lite av karaktär. Den för svenska förhållanden så välkända och evinnerliga väntan tog nu vid. I ryggen kändes trycket från framrusande skottar, ivrigt väntande att få gå igenom. Vi tog som vanligt det hela med ro och följde intresserat på håll Bertils kamp mot element och bana på 3:an. Det var först långt senare i tid som vi på det 5:e hålet erbjöd det bakomvarande partiet att passera bara för att omedelbart få ett nytt påhäng.

Poppo och Gert har nå't ihop

När vi alla långt senare återsamlats i klubbhusets gemytliga atmosfär, ätit vår Curry and Coriander soup, druckit vad som för var och en bedömts lämpligt kunde vi slutligen konstatera:

Lagsegrare: Lag Per 108 poäng!

Individuell segrare: Peter, med den för alla närvarande -inberäknat Peter själv-helt oförutsägbara scoren om 82 slag! Well done!

Den kvällen fanns det många knytnävar uti byxfickorna. I morgon, då dj-r skulle det bli andra bullar av.

Dag två.

Som vanligt möttes vi av den förtjusande värdinnan i frukostmatsalen som med en röst, likt en sergeant vid Hälsinge regemente, hälsade "God Moorning". Vilket följdes av den, senare under veckan, helt förutsägbara frågan: "Coffey or Tea?". Hade vi så bött där resten av våra liv hade säkert frågan stått lika öppen.

Som vanligt förundrades Mikael och Björn över Bertils metodiska intag av den skottiska frukosten.

– Metodiskt ätande, sa Mikael.

– Metodiskt var ordet, sa Björn.

Det var vid den här tidpunkten som Guy, språkrör för Grand Slam, introducerade frågan om inbetalningar av diverse slag. Det var avgifter för start, avgifter till prisbordet, avgifter till matbordet och avgifter till det skrivna ordet.

Dagens bana var den mytomspunna Prestwick St Nicholas. Ett återseende för vissa blandat med minnet av hysteriska slicar och omåttligt långa drivar med vinden i ryggen. Regnet som oroat under morgonen upphörde i och med att Gert mot allas förmodan slog en spikrak drive rakt in i vinden. Se, var inte det något att förundras över.

Anders ser något tveksam ut

Mikael som inlett gårdagen med stabilt spel och en andraplacing kunde efter de pekuniära frågorna tidigare på morgonen aldrig riktigt komma tillbaka utan föll stadigt tillbaka.

Det var på tvåan, ett nätt litet korthål som i motvinden växt till sig, som Anders presenterade sig för Grand Slam-gänget på allvar genom att slå ett antal bollar från tee. Publik fanns både på green och på tee.

Håkan och Mikael i spänd väntan, på vadå?

Dagen utvecklade sig för vissa till en fin promenad längs linksen, för vissa andra "an other good walk spoiled".

Håkan som känner sig vilsen bland alla blinda hål, trots ett bländande spel som för honom upp till en andraplats för dagen, envisas med att stå "fore-caddy", mitt i vägen för oss andra när vi ska slå ut.

– Rädda pojkar får aldrig kyssa några vackra flickor, raljerar vi oavbrutet.

Bertil blir mer fördragsam när Håkan hittar hans kraftigt slicade boll på hålet Bellrock, ett i sanning blint hål.

Samme Bertil stod för konststycket att genom en förhatlig socket på 16:e hålet lyckas förstöra en mycket god score. Bollen for, för den geografiskt bevandrade, rakt ut till höger på den närbelägna gatan. Riktningen pekade mot att viss skada skulle kunna uppstå på två parkerade bilar men bollen missar. Via en vådlig studs på trottoaren far bollen vidare upp efter husväggen där den karambolerar med fasadens utsmyckningar för att sedan i en vid båge återvända in på banan och landa i ett gigantiskt buskage med vassa taggar. Alla kunde vi nu andas ut, ingen större skada hade ju skett.

Bertil stod som förstummad. Hade han

slagit en socket? Snabbt bestämmer han sig pliktskyldigast för att slå en provisorisk boll helt övertygad om att den första bollen inte kan återfinnas. Håkan är dock av en annan uppfattning. Om det nu hade att göra med viss vana att leta boll på omöjliga ställen eller inte vet vi inte än i denna dag men Håkan hittar Bertils boll, det gör han. Resten är som den invigde snabbt inser, historia. När Bertil äntligen kan summera är han upp i tvåsiffrigt.

Weith som intresserat åsett det hela och är i viss affekt, går upp på nästa tee och lyckas där med konststycket att spela från röd tee med pliktslag och stukat självförtroende som resultat.

Bertil hålar så småningom ut på 18:e med ett stabilt par och trots debaclet på 16:e, 83 slag. En prestation, värd aktning, som var på var mans läppar åtskilliga timmar framåt.

Vid den efterföljande förfriskningen fick vi en intressant beskrivning av de olika barer och restauranger som fanns i klubbhuset av den ständigt närvarande och övervakande klubbsekreteraren. Detta gatlopp till trots var vi fullständigt eniga i värdet av upprätthållandet av traditioner.

Vid första hanegället var allt åter tyst och lugnt i förläggningen på Station Hotel.

Dag tre!

- Good Mooorning!
- Coffey or tea!

Allt var sig likt vid frukostintaget. Men det var bara Bertil som tog av blodkorven den dagen.

Idag gällde det den mytomspunna Irvine Bogside. Smaka på det namnet. I gruppen fanns de som redan spelat denna bana och som med illa dold förtjusning förmedlade banans alla hiskligheter för de oinvigda. Redan i bussen på väg ut till banan grundlades alltså en del av dagens resultat som det skulle visa sig inte var nådigt för en del av de glada gossarna. Stor munterhet beredde oss däremot ryktet att vi i vår grupp var på konferensresa. Detta hade sin grund i att vi reste till och från banorna uppsträckta i kavaj. Snyggt jobbat!

Att träda in i omklädningsrummet och bevista den sanitära avdelningen är för er förtrogne som att komma in i drottning Victorias boudoir. I sanning en ren sanitär upplevelse. Förundrad finner man sig stå-

Som drottning Victorias boudoir.

ende inför den höga glasburken med den gröna vätskan och de många kammarna. Intet skall dig fattas i denna boudoir.

Klubbens sekreterare, som vi antog, mötte oss som gamla bekanta och gav oss våra instruktioner. Banan lystes som avstängd under det att vi slog ut vilket av mången god deltagare tacksamt mottogs.

Dagen skulle visa sig bli mycket besvärlig för de flesta av oss. Detta beroende på en frisk kuling som tycktes komma från alla håll. Något annat som tycktes komma från alla håll var dels ivriga skottar, ivriga på att få gå igenom, dels ett gäng gulingar, medlemmar från Fastighetsägarna, ivriga att hitta sina bollar.

Spelet drog fram över den vindpinade heden. Det vore inte snällt mot den världsomspännande idrotten golf att allt för detaljerat återge de "trials and tribulations" som de sträv-samma deltagarna i Grand Slam Invitational genomled. Detta undandrar sig inte den vid sidan om spelet dramatiska händelsen som drabbade broder Gert.

Vid det vanliga letandet i ljungen rå-kade Gert trampa ned i ett av de i underjorden levande väsen grävt hål. Omedelbart infann sig en värmande svullnad som drabbade den ack så viktiga fotleden. Det var inte förrän på det 16:e hålet som -Gert

sin vana trogen befann sig i ljungen- kunde försträckas en rejäl giva av linement av den arten att den kunde inmundigas.

I klubbhuset var den allmänna uppfattningen att utan denna rent Sankt Bernardianska insats skulle Gert aldrig ha tagit sig tillbaka. Men som den kämpe han nu är viftade han bort denna förklaring.

Den dagen där på heden var det fler i sällskapet som kom att framstå som kämpar och hjältar. Långt efter det att vi farit vidare, faktiskt ända fram till nästa måndag berättades det om dessa hjälteinsatser som i spelets ögonblick fick den gamle Robert the Bruce att framstå som en riktig blekfis.

Det var på det rent infernaliska hålet "Snodgrass" som Poppo vann sin hjältestatus. Alla som någon gång i den ständiga motvinden försökt slå upp över den osynliga riktpinnen vet vad jag talar om. Som om inte detta vore nog missleddes Poppo av undertecknad med riktningen.

- Uppe till höger är det helt OK, om du av någon anledning skulle råka få en liten fade.

Varvid Poppo slår just en fade som förstärks av vinden och drar rejält åt höger.

- No problems, den har vi, säger undertecknad med en redan gnagande oro om var bolljäkeln kan ha hamnat.

Faktum är att alla fyra i bollen slår våra drives mer eller mindre upp till höger.

- No problems, jo jäklar.

Inte nog med att vi ska börja leta, upp på tee kommer en av dessa skottska bollar som får bussen på Lina Rapida i Bukarest att tyckas stå stilla. Vad göra, det är bara att släppa igenom och leta i godan ro.

Nog letar vi, främst efter Poppo's boll sedan vi först hittat våra. Poppo's boll är som uppslukad av

naturen. Långt om länge enas vi att Poppo får gå tillbaka och slå en ny. Man kan se uppgivenheten i hans ögon.

- Gå du tillbaka så letar vi under tiden. Alla med den minsta av erfarenhet från

Björn bandagerar Gerts fot.

den ädla sporten vet nu vad som inträffar. När Poppo efter en snabb språngmarsch tillbaka till tee vänder upp mot vinden möts han av kamraternas glada tillrop att han kan komma tillbaka. För den samvetsgranne kan nämnas att vi då letat i 4 minuter och 54 sekunder.

Poppo anländer med hjärtinfarkten lurande och andan i halsen.

Spelet fortsätter nu men bara för att ytterligare förstärka känslan av den fruktlösa kampen mot banan hamnar vår hjälte i bunker efter bunker för att så småningom gå av greenen med ett resultat som bara den gamle Woodhouse skulle kunna räkna till.

Vi tar alla en liten stänkare till tröst och oss själva och androm till varnagel.

Vi far nu tillbaka till tryggheten i Ayr och förslösar våra pengar på en italiensk restaurang och senare på kvällen några eftertänksamma öl och whiskys på de lokala etablissemangen.

Det är först nu som Gert får lindring för sin ömma fotled. Gruppen är begåvad med en riktig hjälpare i form av Björn som verkligen kan det där med lindor.

Tystnaden och regnet sänker sig över Station Hotel. Den tredje dagen har gått till vila.

Dag 4!

Good morn.....

Allt är sig likt, fränsett att idag som också är resdag, ska allt packas och göras klart för hemfärd. Först ska vi dock spela Glasgow Gales. Likt ett resande teatersällskap anträder vi färden till banan. Vid horisonten kan vi ana den annalkande upplärningen i vädret och som kommer att ge oss den fjärde dagen med spel i uppehållsväder.

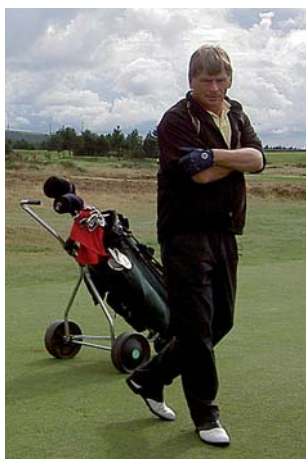
Stämningen är spänd där i bussen. Idag ska det avgöras. Än kan under inträffa tänks det lite var till mans.

Teatersällskapet smiter runt klubbhuset och uppslukas av detsamma. Undertecknad är snabbt framme och inhandlar den sista och enda banguiden som fanns den dagen. Den visar sig bli till ovärderlig nytta.

Att vi befinner oss på anrik mark bekräftas av att starten dyker upp på tee och tar avsked av var och en av oss med att informera om det luriga vägvalet vid åttan och ett väl menat lycka till!

Även denna dag är det Gert, Guy och Anders som slår ut först. I och med det upphör regnet.

Glasgow Gales är platt, det är ingen tvekan om det. Glasgow Gales har ljung lika oomtivistat är det! Glasgow Gales har

Weith skruvar sig.

mängder av stickiga och bollabsorberande buskar, alla får vi uppleva detta. Banan är trots sin platthet utmanande. Inte minst för bollen med Gert, Guy och Anders.

Trots starterns envetna uppmaning att inte gå fel vid åttan får vi, i den bakomvarande bollen, se dessa tre herrar frejdigt slå ut på fel hål, tillrättavisas av den

allestädes närvarande startern, hämta bollarna och sedan skyndsamt försvinna in i det buskage som döljer vägen till åttan. Vad kan man säga?

Per vår reseledare som hittills hållit en låg profil och likt en gädda lurat i vassen med ett gott resultat på lut ska nu på det fjortonde hålet möta sitt Waterloo. Utslaget inget att säga om men sedan börjar det kärva i spelet. Efter ett antal slag hamnar Per i vänster greenbun-

Bertil individuell segrare, ljungens och kamraters betvingare.

ker. Några slag senare från samma bunker bestämmer Per sig för att spela ut bakvägen. Poppo som genomlevt en liknande upplevelse på nian krattar, Per toppar inspelet för att tre puttar senare skyndsamt lämna området. Vad får man som medspelare inte uppleva?

På det sista hålet slår Poppo en drive, lång nog att räcka för två hål. I närheten av 300 yards som gubbarna på bänken uppskattade det till.

Per, Mikael, Anders och Peter, lagsegrare och de första glasens vinnare.

Spelet är över. Tävlingen är avgjord. Nu återstår avkoppling, summering och prisutdelning med de för ändamålet speciellt framtagna Grand Slam-glasen.

Individuell segrare är Bertil. Om det beror på den gedigna frukosten eller ett gediget spel blir vi aldrig överens om!

Lagtävlingen som inleddes med ett överlägset resultat för lag Per blev till slut så spännande som någon kunnat önska. Till slutsegrare korades nu lag Per men med endast några få poäng tillgodo på ett tappert kämpande lag Gert.

Epilog

Låt mig till sist göra mig till tolk för de inbjudna och framföra ett stort tack till inspiratörerna och instiftarna av denna tilldragelse med det klingande namnet Grand Slam Invitational!

Låt oss nu bara hoppas att den även den fjärde stiftarbrodern Robert ansluter nästa år och att vi då kanske kan utöka gruppen till sexton personer. Vad jag minns så rymde busen just sexton personer. Större kärra kanske behövs eller mindre bagage.

Träna väl, vässa peggarna och låt drömmen leva så ses vi nästa år igen!

/cop

RESULTAT

SLAGTÄVLING SCRATCH

	KILMARNOCK BARASSIE	PRESTWICK ST NICHOLAS	IRVINE BOGSIDE	GLASGOW GAILLES	SUMMA
BERTIL ÖGREN	90	83	90	83	346
WEITH ANDERSSON	91	88	99	87	365
HÅKAN STORM	90	86	95	94	365
BJÖRN FRÅNLUND	87	92	94	93	366
PER WIRSTRÖM	87	89	100	98	374
PETER WALLÉN	81	100	101	93	375
MIKAEL HEDSTRÖM	86	89	96	107	378
GUY ANDERSSON	97	94	100	100	391
ANDERS ELIASSON	98	94	98	103	393
PER OLOF HILDÉN	88	102	98	109	397
GERT HÄGERSTRÖM	99	97	104	105	405

SLAGTÄVLING HANDICAP (SIDOTÄVLING)

HÅKAN STORM	74	70	79	78	301
WEITH ANDERSSON	78	75	86	74	313
BERTIL ÖGREN	82	75	82	75	314
PETER WALLÉN	67	86	87	79	319
BJÖRN FRÅNLUND	77	82	84	83	326
MIKAEL HEDSTRÖM	73	76	83	94	326
PER WIRSTRÖM	76	78	89	87	330
ANDERS ELIASSON	83	79	83	88	333
GUY ANDERSSON	84	81	87	87	339
PER OLOF HILDÉN	74	88	84	95	341
GERT HÄGERSTRÖM	86	84	91	92	353

SLAGTÄVLING POÄNGBOGEY (SIDOTÄVLING)

HÅKAN STORM	36	35	28	34	133
PETER WALLÉN	41	26	24	29	120
WEITH ANDERSSON	31	31	23	33	118
BERTIL ÖGREN	26	33	26	32	117
MIKAEL HEDSTRÖM	35	29	26	20	110
BJÖRN FRÅNLUND	31	25	25	28	109
PER WIRSTRÖM	32	29	23	25	109
ANDERS ELIASSON	27	26	28	23	104
GUY ANDERSSON	27	24	23	26	100
PER OLOF HILDÉN	35	20	24	21	100
GERT HÄGERSTRÖM	23	24	19	20	86

LAGTÄVLINGEN, POÄNGBOGEY

	KILMARNOCK BARASSIE	PRESTWICK ST NICHOLAS	IRVINE BOGSIDE	GLASGOW GAILLES	SUMMA	TOTAL	PLACERING
LAG GERT	23	24	19	20	98	341	2
	36	35	28	34	85		
	27	26	28	23	80		
	35	20	24	21	78		
LAG GUY	31	31	23	33	84	335	3
	26	33	26	32	88		
	27	24	23	26	72		
	0	0	0	0	91		
LAG PER	31	25	25	28	108	349	1
	41	26	24	29	84		
	35	29	26	20	75		
	32	29	23	25	82		

